

Štev. 5.

V Ljubljani, 1. velikega travna 1916.

Leto XVII.

Večerne pesmi.

Hrepenenje.

Na daljnem nebu
zvezde medlé,
čez vse poljé
leže sive meglé . . .

Čez vse poljé
hrepenenje gre
svojo pot
daleč od tod . . .

Uspavanka.

Tiho, neslišno daljave pojó,
zvezdica gleda raz tiho nebó,
v haljah meglenih na zemljo gredó
angelčki v vas . . .

Z njimi v deveto deželo greš,
daleč čez sedem gorá —
tja, kjer zvezdica miglja
v nočni čas . . .

Ti in jaz.

Cvetni vrt, večerni kras,
luna sije v polje,
luna hodi k cvetkam v vas,
čriček poje v nočni čas . . .
Ti in jaz . . .

Davorínov.

